

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาวิเคราะห์คำเขมรที่ปรากฏใช้ในงานพระนิพนธ์เจ้าฟ้าธรรมาธิเบศร เรื่องกาพย์เห่เรือ นิราศธารทองแดง และนิราศธารโศก ตามสมมติฐานว่ารูปคำเขมรที่ปรากฏใช้อาจยังคงรูปเดิมอยู่เป็นจำนวนมาก และอาจมีส่วนหนึ่งที่เปลี่ยนแปลงหรือกลายรูปพยัญชนะ สระ ในประเด็นความหมายก็เช่นเดียวกัน กล่าวคือ คำเขมรที่ปรากฏส่วนใหญ่อาจยังคงความหมายเดิม และอาจมีบางส่วนที่ความหมายหายไป เช่น มีความหมายแคบเข้า มีความหมายย้ายที่ ผลการรวบรวมข้อมูลศึกษาแบบอ่านละเอียด (close reading) และวิเคราะห์ข้อมูล ได้ข้อสรุปดังนี้

1) การวิเคราะห์คำเขมรในกาพย์เห่เรือ

คำเขมรที่ปรากฏในเรื่องกาพย์เห่เรือ มีจำนวน 60 คำ ดังที่แสดงใน ตารางที่ 4.1 คำเขมรที่ปรากฏในเรื่องกาพย์เห่เรือ (หน้า 30-32) การศึกษาวิเคราะห์แบ่งเป็นประเด็นรูปคำและความหมาย ดังนี้

1.1) การวิเคราะห์รูปคำ

จากการวิเคราะห์รูปคำที่ปรากฏ พบว่าคำเขมรที่ปรากฏในเรื่องที่ยังคงรูปเดิมมีจำนวน 26 เช่น กราย (กราย/ กราย) แกม (เก็ช/ แกม) ขจร (จฺร/ ขจร)เฉียง (เฉียง/ เฉียง) ซวย (ซวย/ ซวย) ทรง (ทรง/ ทรง) นาง (นาง/ นาง) นึก (นึค/ นึก) เพราะ (เพราะ/ เพราะ) ไพร (ไพร/ ไพร) สงวน (สงวน/ สงวน) อร (อร/ อร)

คำที่มีลักษณะเปลี่ยนแปลงรูปพยัญชนะ พบข้อมูลการใช้คำเขมรในเรื่องกาพย์เห่เรือ ในลักษณะเปลี่ยนแปลงรูปพยัญชนะต้นจำนวน 6 คำ เปลี่ยนแปลงรูปพยัญชนะท้าย 4 คำ และตัดรูปพยัญชนะท้าย 1 คำ รวมคำเขมรที่ปรากฏใช้ในเรื่องและมีลักษณะเปลี่ยนแปลงจำนวน 11 คำ เช่น คิต (คิต/ คิต) เดิร (เด็ร/ เด็ร) ตราตรู (ตราตรู/ ตราตรู) ผุง (ผุง/ ผุง) เสด็จ (เสด็จ/ เสด็จ)

คำที่มีลักษณะเปลี่ยนแปลงรูปสระ ปรากฏการใช้คำเขมรที่เปลี่ยนแปลงรูปสระ ในลักษณะคำที่เพิ่มรูปสระจำนวน 5 คำ และเปลี่ยนรูปสระจำนวน 6 คำ รวมจำนวน 10 คำ เช่น กรอง (กรอง/ กรอง) ทรวง (ทรวง/ ทรวง) ไพเราะ (ไพเราะ/ ไพเราะ) วังเวง (วังเวง/ วังเวง) สำออง (สำออง/ สำออง)

คำที่มีลักษณะเปลี่ยนแปลงทั้งรูปพยัญชนะและรูปสระ ปรากฏการใช้คำเขมรที่มีลักษณะเปลี่ยนแปลงทั้งรูปพยัญชนะและสระ ซึ่งหมายรวมถึงการเพิ่ม ตักรูปพยัญชนะหรือสระในเรื่องกาพย์เห่เรือ จำนวน 13 คำ เช่น กระบวน (ក្រុន/ ฎบวน) ขวัญ (ខ្យង/ ขวร) ครีกครื้น (គ្រឹកគ្រឿង/ คครีกคเครง) จ่านง (ចំណង់/ จ้งง) ดิน (ដី/ ฎี) บังอร (ប្លូន/ บอุน) ลำดวน (វិជ្ជុល/ ฎีจวล)

1.2) การวิเคราะห์ความหมาย

จากการวิเคราะห์ความหมายของคำเขมรที่ปรากฏในเรื่องกาพย์เห่เรือ พบว่ามีคำที่ยังคงหมายเดิม จำนวน 35 คำ เช่น กรอง กลิ่น ขจร ครว ดิน นาง ใน รำเพย เรียง ลำดวน เสด็จ ปรากฏคำที่มีความหมายแคบเข้า จำนวน 15 คำ เช่น ขวัญ จับ ตราตรู ต้อง ถนอม พร้อม मुख สงวน สำออง ปรากฏคำที่มีความหมายย้ายที่ จำนวน 10 คำ เช่น ช่วย ตระหลบ ทรวง บังอร วังเวง อร

2) การวิเคราะห์คำเขมรในนิราศธารทองแดง

คำเขมรที่ปรากฏในเรื่องนิราศธารทองแดง มีจำนวน 157 คำ ดังที่แสดงใน ตารางที่ 4.2 คำเขมรที่ปรากฏในเรื่องนิราศธารทองแดง (หน้า 39-44) การศึกษาวิเคราะห์แบ่งเป็นประเด็นรูปคำและความหมาย ดังนี้

2.1) การวิเคราะห์รูปคำ

จากการวิเคราะห์รูปคำที่ปรากฏ พบว่าเรื่องนิราศธารทองแดงปรากฏการใช้คำเขมรในลักษณะที่ยังคงรูปเดิม จำนวน 48 คำ เช่น กราบ (ក្រាប/ ฎراب) ชิ่ง (ឌឹង/ ชิ่ง) โค (គោ/ โค) เฉพาะ (ឆ្ពោះ/ เฉพาะ) ตุกแก (តុកកែ/ ตุกแก) นาง (នាង/ นาง) เนา (នៅ/ เนา) พวก (ពួក/ พวก) เพราะ (ព្រោះ/ เพราะ) ไพโร (ប្រៃ/ ไพโร) มาน (មាន/ มาน) เรียง (រៀង/ เรียง) สงวน (ស្ងួន/ สงวน)

คำที่มีลักษณะเปลี่ยนแปลงรูปพยัญชนะ ปรากฏคำที่มีลักษณะเปลี่ยนแปลงรูปพยัญชนะต้นจำนวน 19 คำ คำที่เปลี่ยนแปลงรูปพยัญชนะท้ายจำนวน 15 คำ คำที่ตัดรูปพยัญชนะท้ายจำนวน 2 คำ คำที่ลดรูปพยัญชนะท้ายที่เป็นตัวสะกดซ้อนและเปลี่ยนรูปพยัญชนะต้นจำนวน 1 คำ และคำที่เพิ่มรูปพยัญชนะและตัดรูปพยัญชนะท้ายจำนวน 1 คำ รวมปรากฏคำที่มีลักษณะเปลี่ยนแปลงรูปพยัญชนะจำนวน 38 คำ เช่น กราน (ក្រាល/ ฎราล) กวด (កូត/ กวด) ขนุน (ខ្យង/ ขนุน) ดล (ដល់/ ฎล) เดิร (ដើរ/ ฎีร์) ตรู (ត្រូវ/ ตรู) ไทร (ប្រៃ/ ไทร) แพ (ផៃ/ แพ) เล่น (លេង/ เลง) โลด (លោត/ โลด) สนุก (ស្រណុក/ สรนุก) สบาย (សប្បាយ/ สบาย) สลวย (ស្រួយ/ สรวาย) สะอาด (ស្អាត/ สะอาด) เสด็จ (ស្ដេច/ เสจ) เสนาะ (ស្រណោះ/ สรณะ)

คำที่มีลักษณะเปลี่ยนแปลงรูปสระ ปรากฏการใช้คำเขมรที่เปลี่ยนแปลงรูปสระ จำนวน 11 คำ คำที่เพิ่มรูปสระจำนวน 9 คำ คำที่ตัดรูปสระจำนวน 4 คำ รวมทั้งหมด 24 คำ เช่น กรม (ក្រុម/ កຸຣຸມ) กรอง (ក្រែង/ កຸຣຸງ) กล้าเพาะ (ក្លាំពាក់/ កຸລាំພາກ) ช้าง (ខ្លាំង/ ខຸລាំង) จอก (ចក/ ຈກ) ชงโค (ເຈິ່ងເຄາ/ ເຈິ່ງໂຄ) เตรีจ (ត្រៃចັ/ ຕຸຣາຈັ) พงา (ຕັ່ង/ ຟັງ) พะพาน (ពຕສ/ ພພານ) ระวัง (រវាំង/ ຣວງ) วังเวง (វັងເວង/ ວັງເວງ) สำอาน (សំអាង/ សំອង) เสมอสมาน (ស្មើស្មាន/ ស្មើស្មານ)

คำที่มีลักษณะเปลี่ยนแปลงทั้งรูปพยัญชนะและรูปสระ ซึ่งหมายรวมถึงการเพิ่ม ตัด รูปพยัญชนะหรือสระในเรื่องนิราศธารทองแดง ทั้งนี้ ปรากฏการใช้คำเขมรที่ในลักษณะดังกล่าว จำนวน 46 คำ เช่น กระจง (កក្រោង/ កຄຸຈຣຸງ) กระจายกระจุย (ຂ្មាយຂ្មាយ/ ພຈາຍພຈາຍ) กระทำ (ອອາ/ ທຸທາ) กระทิง (ຊິ່ង/ ພຸທິ່ງ) กระบือ (កຣູບີ/ ກຸຣູບີ) กระทู้ด (កຣູກັດ/ ກຸຣູວາດ) ฦมน (ស្មាន់/ ស្មານ) ขอม (ເໝີ່ໄສ/ ເໝີ່ແອມ) ดองดิง (ຝັ່ງຝັ່ງ/ ກູງກູງ) ดิน (ຝີ່/ ກູ) ตระการ (តຣູកາລ/ ຕຣູກາລ) ตะเพียน (ຜູ້ສ/ ຈຸພິນ) ทั้งหลาย (ອັ່ງຊູງ/ ທັ່ງຊູງ) อ่าง (ຝັ່ງ/ ກູງ) นักสนม (ນັກສົມ/ ອົນກສົມ) พนม (ກູ້/ ກູນ) ระมาด (ຣມາດ/ ຣມາສ) ลมั่ง (ຣມັ່ງ/ ຣມັ່ງ) ละคร (ເຄູາສ/ ໂລຊົນ) สดับ (ສູດັບ/ ສູງາບ) สะอาด (ສູດ/ ສອາດ) สำราญ (ສຸ່ງ/ ສຸ່ງ) สดุด (ສູດ/ ສອາດ) สำราญ (ສຸ່ງ/ ສຸ່ງ)

2.2) การวิเคราะห์ความหมาย

จากการปรากฏใช้คำเขมรในเรื่องนิราศธารทองแดง ปรากฏการใช้คำเขมรที่ยังคง ความหมายเดิม จำนวน 122 คำ เช่น กรอง กระจง กระจิง กระบือ กล้าเพาะ กลิ่น กำจาย กูป ขนุน โศ จบ ฉับ เฉพาะ โฉด ชงโค ช่วย เขิง ดล ดองดิง เดิร ตุ๊กแก ทั้งหลาย อ่าง นักสนม นาง เนา ผู่ งพงา พนม เพราะ แพ ไพร ระมาด ระวัง เรียง ละคอน เล่น โสด สดับ สำราญ เสด็จ เสร็จ ปรากฏคำ เขมรที่มีความหมายแคบเข้า จำนวน 25 คำ เช่น กรม กระแบก กระทู้ด กราน กัด ขนด ช้าง ตรู เถลิงพร้อม สอาด สำอาน และปรากฏคำเขมรที่ความหมายย้ายที่จำนวน 10 คำ เช่น กง ชัน ตระการ เตรีจ แปลก วังเวง สลวย อ่อน

3) การวิเคราะห์คำเขมรในเรื่องนิราศธารโศก

คำเขมรที่ปรากฏในเรื่องนิราศธารโศก มีจำนวน 178 คำ ดังที่แสดงใน ตารางที่ 4.2 คำ เขมรที่ปรากฏในเรื่องนิราศธารทองแดง (ตารางที่ 4.3 หน้า 58-64) การศึกษาวิเคราะห์แบ่งเป็น ประเด็นรูปคำและความหมาย ดังนี้

3.1) การวิเคราะห์รูปคำ

จากการศึกษาวิเคราะห์ พบการใช้คำเขมรในเรื่องนิราศธารโศกจำนวน 177 คำ โดย ปรากฏคำเขมรที่ยังคงรูปเดิม จำนวน 66 คำ เช่น กราบ (ក្រាប/ កຸຣາບ) กรุง (កຸຣຸង/ កຸຣຸງ) กูป (កູບ/ ກູບ) แกม (កែ້/ ແກມ) ขจร (ຂູຣ/ ພຈຣ) ขนง (ຂູ່ງ/ ພນງ) ควร (គູຣ/ ຕຸວຣ) โศ (ເສາ/ ໂຄ) เฉพาะ

(เฒ่า/ เฒ่า) ชาญ (เข้า/ ชาญ) ถวาย (เข้า/ ถวาย) เถาะ (เข้า/ เถาะ) ทรง (เข้า/ ทรง) เทียบ (เข้า/ เทียบ) นาง (เข้า/ นาง) นึก (นึก/ นึก) ผลาญ (เข้า/ ผลาญ) พฤษ (เข้า/ พฤษ) เพรง (เข้า/ เพรง) ยล (เข้า/ ยล) รำ (เข้า/ รำ) ราบ (เข้า/ ราบ) ลาญ (เข้า/ ลาญ) เลง (เข้า/ เลง) สรวล (เข้า/ สรวล) เสรี (เข้า/ เสรี) อร (เข้า/ อร) อาจ (เข้า/ อาจ) เอง (เข้า/ เอง)

พบการใช้คำเขมรที่มีลักษณะเปลี่ยนแปลงรูปพยัญชนะ ลักษณะเปลี่ยนแปลงรูปพยัญชนะต้นจำนวน 18 คำ คำที่เปลี่ยนแปลงรูปพยัญชนะท้าย 8 คำ คำที่เปลี่ยนแปลงรูปพยัญชนะต้นและพยัญชนะท้ายจำนวน 6 คำ คำที่ตัดพยัญชนะต้น 3 คำ คำที่เพิ่มพยัญชนะท้ายจำนวน 1 คำ คำที่ตัดรูปพยัญชนะท้ายและเพิ่มรูปพยัญชนะ (ร หัน) จำนวน 1 คำ รวมคำเขมรที่มีลักษณะเปลี่ยนแปลงพยัญชนะจำนวน 37 คำ เช่น กราน (กราน/ กราน) กุญ (กุญ/ กุญ) เกิด (เกิด/ เกิด) คลาศคลา (เข้า/ คลาศคลา) คิต (คิต/ คิต) จรด (เข้า/ จรด) จวบ (เข้า/ จวบ) ฉลุ (เข้า/ ฉลุ) ดล (เข้า/ ดล) เดิร (เข้า/ เดิร) ตรู (เข้า/ ตรู) ปราบ (เข้า/ ปราบ) ผุง (เข้า/ ผุง) พิณฑล (เข้า/ พิณฑล) เญิง (เข้า/ เญิง) สนุก (เข้า/ สนุก) สบาย (เข้า/ สบาย) เสด็จ (เข้า/ เสด็จ) แสดง (เข้า/ แสดง)

คำเขมรที่มีลักษณะเปลี่ยนแปลงรูปสระในเรื่องนิราศธารโศก มีจำนวน 40 คำ ได้แก่ คำที่เพิ่มรูปสระจำนวน 22 คำ คำที่เปลี่ยนรูปสระจำนวน 21 คำ คำที่เพิ่มรูปและเปลี่ยนรูปสระจำนวน 2 คำ และ คำที่ตัดรูปสระจำนวน 1 คำ เช่น กรม (กรม/ กรม) กังวล (กัณฑ์/ กังวล) ครอบ (เข้า/ ครอบ) จำลอง (เข้า/ จำลอง) ฉลอง (เข้า/ ฉลอง) ชำระ (เข้า/ ชำระ) ตระโพก (เข้า/ ตระโพก) ทรวง (เข้า/ ทรวง) พงา (เข้า/ พงา) พร้อม (เข้า/ พร้อม) เพราะ (เข้า/ เพราะ) ระวัง (เข้า/ ระวัง) รำพึง (เข้า/ รำพึง) ลม่อม (เข้า/ ลม่อม) ละออง (เข้า/ ละออง) ว่าง (เข้า/ ว่าง) สะอาด (เข้า/ สะอาด) เสมอ (เข้า/ เสมอ)

คำเขมรที่มีลักษณะเปลี่ยนแปลงทั้งรูปพยัญชนะและสระ ในตัวบทเรื่องนิราศธารโศก จำนวน 35 คำ เช่น กระจาย (เข้า/ กระจาย) กะทง (เข้า/ กะทง) จมูก (เข้า/ จมูก) ชวด (เข้า/ ชวด) ดิน (เข้า/ ดิน) ตะโพก (เข้า/ ตะโพก) ทับทิม (เข้า/ ทับทิม) บรรทม (เข้า/ บรรทม) ประดับ (เข้า/ ประดับ) ประเสริฐ (เข้า/ ประเสริฐ) พนม (เข้า/ พนม) พลัด (เข้า/ พลัด) มะกรูด (เข้า/ มะกรูด) มะรุม (เข้า/ มะรุม) รัญจวน (เข้า/ รัญจวน) รำคาญ (เข้า/ รำคาญ) ละลาย (เข้า/ ละลาย) ละเอียด (เข้า/ ละเอียด) สำหรับ (เข้า/ สำหรับ) อักอ่วน (เข้า/ อักอ่วน)

3.2) การวิเคราะห์ความหมาย

คำเขมรที่ปรากฏในเรื่องนิราศธารโศกที่มีความหมายคงเดิม มีจำนวน 146 คำ เช่น กระจาย กระจาย ครอบ คลาโคล จมูก ฉลัก เฉลิม ชำระ เชิญ ดล เดิร ตระโพก ตรู ถวาย นาง ประดับ ปราบ เปรียบ ผลาญ พงา พนม มะกรูด มะเมียม มะแม รำ ระวัง ลม่อม ละลาย ลำดวน เสรี แสดง อาจ เอง คำเขมรที่มีความหมายแคบเข้า มีจำนวน 27 คำ เช่น กรุง ขนง ควร ฉลอง เชิง

เทียม บรรทม ผจง ผุง เพรง ละออง โลม สนุก เสนาะ และปรากฏการคำเขมรที่ความหมายย้ายที่จำนวน 5 คำ ได้แก่ กังวล จง วังเวง สรวล และเสนาะ

ผลการศึกษาวเคราะห์คำเขมรที่ปรากฏข้างต้นทำให้ผู้วิจัยได้พบลักษณะของคำเขมรที่ปรากฏใช้ในวรรณคดีไทยเรื่องกาพย์เห่เรือ นิราศธารทองแดง และนิราศธารโศก ประเด็นรูปคำและความหมาย ที่มีทั้งคงเดิมและเปลี่ยนแปลงไปในลักษณะต่าง ๆ จากวรรณคดีทั้ง เรื่องอันเป็นผลงานพระนิพนธ์ในเจ้าฟ้าธรรมาธิเบศร ซึ่งสามารถใช้เป็นกรณีศึกษาเรื่องรูปแบบการยืมคำภาษาเขมรในวรรณคดีไทยสมัยอยุธยาตอนปลาย ตลอดจนเนื้อเรื่องการถอดความในวรรณคดีทั้งสามเรื่องนี้ได้ต่อไป

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวเคราะห์คำเขมรในงานพระนิพนธ์ในเจ้าฟ้าธรรมาธิเบศร เรื่องกาพย์เห่เรือ นิราศธารทองแดง และนิราศธารโศก ประเด็นรูปคำและความหมาย ซึ่งแสดงผลการวิจัยที่มีนัยสำคัญสองประเด็น ดังนี้

1) ประเด็นรูปคำ

จากข้อมูลที่ศึกษาวเคราะห์และสรุปผล พบว่าคำเขมรที่ปรากฏใช้ในเรื่องกาพย์เห่เรือ นิราศธารทองแดง และนิราศธารโศก ประมวลโดยสรุปเป็นค่าตรงชนนี้ได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางแสดงตรงชนลักษณะรูปคำเขมรในกาพย์เห่เรือ นิราศธารทองแดง และนิราศธารโศก

เรื่อง	คำที่คงรูปเดิม		คำที่เปลี่ยนแปลงรูปพยัญชนะ		คำที่เปลี่ยนแปลงรูปสระ		คำที่เปลี่ยนแปลงทั้งรูปพยัญชนะและสระ		รวม จำนวนคำ	คิดเป็น ร้อยละ
	จำนวนคำ	คิดเป็น ร้อยละ	จำนวนคำ	คิดเป็น ร้อยละ	จำนวนคำ	คิดเป็น ร้อยละ	จำนวนคำ	คิดเป็น ร้อยละ		
กาพย์เห่เรือ	26	43.33	11	18.33	10	16.67	13	21.67	60	100
นิราศธารทองแดง	48	30.57	39	24.84	24	15.29	46	29.30	157	100
นิราศธารโศก	66	37.08	37	20.79	40	22.47	35	19.66	178	100

จากข้อมูลข้างต้น แสดงให้เห็นว่าวรรณคดีทั้งสามเรื่องปรากฏใช้คำเขมรในลักษณะที่ยังคงรูปเดิม โดยในเรื่องกาพย์เห่เรือคิดเป็นร้อยละ 43.33 เรื่องนิราศธารทองแดงคิดเป็นร้อยละ 30.57 และเรื่องนิราศธารโศกคิดเป็นร้อยละ 37.08 จากคำเขมรที่ปรากฏในเรื่องทั้งหมด

การปรากฏรูปคำเขมรในลักษณะอื่น ๆ พบว่า เรื่องกาพย์เห่เรือและเรื่องนิราศธารโศก มีลำดับลักษณะการปรากฏใช้รูปคำเขมรเหมือนกันจากค่ามากไปน้อยคือ คำที่เปลี่ยนแปลงทั้งรูปพยัญชนะและสระ คำที่เปลี่ยนแปลงรูปพยัญชนะ และ คำที่เปลี่ยนแปลงรูปสระ โดยเรื่องกาพย์เห่เรือมีการเปลี่ยนแปลงรูปคำในลักษณะดังกล่าวคิดเป็นร้อยละ 21.67 ร้อยละ 18.33 และร้อยละ 16.67

ตามลำดับ และเรื่องนิราศธารทองแดงมีการเปลี่ยนแปลงรูปคำในลักษณะดังกล่าวคิดเป็นร้อยละ 29.30 ร้อยละ 24.84 และร้อยละ 15.29 ตามลำดับ

เรื่องนิราศธารโศกมีลำดับลักษณะการปรากฏใช้รูปคำเขมรในลักษณะอื่น ๆ จากค่ามากไปน้อยคือ คำที่เปลี่ยนแปลงรูปสระ คำที่เปลี่ยนแปลงรูปพยัญชนะ และ คำที่เปลี่ยนแปลงทั้งรูปพยัญชนะและสระ คิดเป็นร้อยละ 22.47 ร้อยละ 20.79 และร้อยละ 19.66 ตามลำดับ

2) ประเด็นความหมาย

จากข้อมูลที่ศึกษาวิเคราะห์และสรุปผล พบว่าความหมายคำเขมรในเรื่องกาพย์เห่เรือ นิราศธารทองแดง และนิราศธารโศก ประมวลผลเป็นค่าตวรรษนี้ได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางแสดงตวรรษที่บริบทความหมายของคำเขมรที่ปรากฏใช้ในเรื่องกาพย์เห่เรือ นิราศธารทองแดง และนิราศธารโศก

เรื่อง	คำที่ความหมายคงเดิม		คำที่ความหมายแคบเข้า		คำที่ความหมายย้ายที่		รวม จำนวนคำ	คิดเป็น ร้อยละ
	จำนวนคำ	คิดเป็น ร้อยละ	จำนวนคำ	คิดเป็น ร้อยละ	จำนวนคำ	คิดเป็น ร้อยละ		
กาพย์เห่เรือ	35	58.33	15	25	10	16.67	60	100
นิราศธารทองแดง	122	77.71	25	15.92	10	6.37	157	100
นิราศธารโศก	146	82.02	27	15.17	5	2.81	178	100

จากข้อมูลข้างต้น แสดงให้เห็นว่าบริบทความหมายของคำเขมรในวรรณคดีทั้ง 3 เรื่องมีลำดับเหมือนกันคือ คำเขมรที่ปรากฏใช้ส่วนใหญ่ยังคงความหมายเดิม คำเขมรบางส่วนมีความหมายแคบเข้า และคำเขมรส่วนน้อยที่มีความหมายย้ายที่

เรื่องกาพย์เห่เรือมีบริบทความหมายของคำเขมรในลักษณะดังกล่าวคิดเป็นร้อยละ 58.33 ร้อยละ 25 และร้อยละ 16.67 ตามลำดับ เรื่องนิราศธารทองแดงมีบริบทความหมายของคำเขมรในลักษณะดังกล่าวคิดเป็นร้อยละ 77.71 ร้อยละ 15.92 และร้อยละ 6.37 ตามลำดับ และเรื่องนิราศธารโศกมีบริบทความหมายของคำเขมรในลักษณะดังกล่าวคิดเป็นร้อยละ 82.02 ร้อยละ 15.17 และร้อยละ 2.81 ตามลำดับ

ข้อมูลดังกล่าวส่งผลให้ผู้วิจัยได้ข้อค้นพบประเด็นรูปคำเขมรที่ปรากฏใช้วรรณคดีเรื่องกาพย์เห่เรือ นิราศธารทองแดง และนิราศธารโศกว่าส่วนใหญ่ยังคงรูปคำเดิม มีลักษณะการเปลี่ยนแปลงทางพยัญชนะ สระ ลดหล่นกันไปตามข้อมูลข้างต้น และประเด็นความหมายได้ลำดับผลเดียวกันคือ พบว่าส่วนใหญ่คำเขมรที่ปรากฏใช้วรรณคดีทั้ง 3 เรื่อง ยังคงความหมายเดิม มีค่าบางส่วนของความหมายแคบเข้า และส่วนน้อยที่มีความหมายย้ายที่ ตามที่ผู้วิจัยตั้งสมมติฐานประเด็นรูปคำและความหมายของคำเขมรที่ปรากฏใช้ในวรรณคดีทั้งสามเรื่องว่า รูปคำเขมรที่ปรากฏอาจยังคงรูปเดิมอยู่เป็นจำนวนมาก และอาจมีส่วนหนึ่งที่เปลี่ยนแปลงหรือกลายรูปพยัญชนะ สระ และคำเขมรที่ปรากฏ

ส่วนใหญ่อาจยังคงความหมายเดิม และอาจมีบางส่วนที่ความหมายหายไป เช่น มีความหมายแคบเข้า มีความหมายย้ายที่ ดังผลการวิจัยที่ปรากฏ

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 งานวิจัยนี้สามารถใช้เป็นกรณีศึกษาลักษณะคำยืมเขมรในภาษาและวรรณคดีไทย เพื่อเอื้อต่อความเข้าใจลักษณะคำเขมรที่ปรากฏใช้ในภาษาและวรรณคดีไทย

5.3.2 จากการอภิปรายผลการวิจัย สามารถนำข้อสังเกตดังกล่าวมาดำเนินการวิจัยอื่น ๆ เช่น คำเขมรที่ปรากฏใช้ในวรรณคดีไทยโบราณเรื่องอื่น ๆ ในประเด็นรูปคำและความหมาย วรรณคดีไทย-เขมร ที่แต่งร่วมสมัยกัน มีเค้าโครงเรื่องเหมือนกัน หรือมีที่มาจากแหล่งเดียวกัน อันจะยังประโยชน์ด้านการศึกษาภาษาและวรรณคดีต่อไป